Dimecres 3 d'Advent

Text de l'Evangeli (*Lc* 7,19-23): En aquell temps, Joan va cridar dos dels seus deixebles i els envià al Senyor per preguntar-li: «¿Ets tu el qui ha de venir, o n'hem d'esperar un altre?» (...). Jesús, doncs, els respongué: «Aneu a anunciar a Joan el que heu vist i sentit: els cecs hi veuen, els coixos caminen, els leprosos queden purs, els sords hi senten, els morts ressusciten, els pobres reben l'anunci de la bona nova. I feliç aquell qui no em rebutjarà!».

Jesús de Natzaret: una figura històrica reconeixible des de la fe

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)
(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui donem resposta als deixebles del Baptista. Amb sentit comú entenem que el Jesús dels Evangelis no és un "invent", sinó el Jesucrist real, estrictament històric. Aquesta figura resulta més lògica i, des del punt de vista històric, també més comprensible que les reconstruccions teòriques que d'Ell s'han pretès, tot bandejant la fe en la seva divinitat.

Només si succeí quelcom realment extraordinari (Jesucrist es remet als fets), aleshores s'explica la seva crucifixió i eficàcia. Tot just vint anys després de la seva mort trobem en el gran himne al Crist de la "Carta als Filipencs" (cf. 2,6-11) una cristologia de Jesús totalment desenvolupada: afirma que Jesús era igual a Déu, però que es despullà del seu rang, es feu home, s'humilià fins la mort de creu, i que a Ell correspon ser honorat pel cosmos, justament l'adoració que Déu havia anunciat mitjançant el profeta Isaïes.

—Jesús, la vostra grandesa rau en el vostre origen diví, que captem pels fets i confessem amb la fe.